

sig sådan, at nogle, der én gang har betalt, kan komme til at betale store beløb. Jeg går ud fra, at i det arbejde, der er gjort her, har man gjort sig nogle overvejelser, så det ikke forholder sig sådan, men jeg vil meget gerne have det uddybet.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Efter Vandmiljøplanen i 1987 har vi opnået en række gode miljømæssige resultater. Den sidste redegørelse om Vandmiljøplanen viser således, at spildevandsproblemerne for byområderne næsten er løst takket være en massiv udbygning med rensningsanlæg. Ligeledes har vi næsten nået udledningsmålene for industriens vedkommende.

Redegørelsen viser desuden, at de målsætninger, som vi satte os i 1987, er rigtige. Det er sådan, at hvis det rent faktisk lykkes os at få forurening bl.a. med fosfor og kvælstof reduceret, således som Vandmiljøplanen forudsætter, kan vi være sikre på, at vandmiljøets kvalitet bliver af en sådan standard, at den biologiske mangfoldighed sikres, og nok så vigtigt, at fiskeriet får langt bedre vilkår, end det har for nuværende.

Derfor er det rigtigt at holde fast i målene i Vandmiljøplanen, og derfor er vi nødt til at igangsætte en fase 2 for spildevandsrensningen. Det betyder, at vi må tage fat på problemerne i det åbne land. Her har vi stadig en række ejendomme, som ikke får rensed deres spildevand eller ikke får det bortledt på en forsvarlig måde. Skønnet er, at det drejer sig om mellem 60.000 og 70.000 ejendomme.

I Det Radikale Venstre har vi haft mange overvejelser om, hvordan vi finder en fornuftig løsning på det problem. Hvordan skaber vi lige vilkår for by og land på spildevandsområdet? Hvis man bor i et kloakeret område, skal man for det første betale for tilslutning til kloaknettet. For det andet skal man betale kloakeringsafgift. Alle disse udgifter er mange landboere sluppet for. Byboerne kan derfor med rette spørge, hvorfor i alverden de skal betale for at få deres spildevand bortledt. Hvorfor skal de betale, medens de andre bare kan trække i snoren, uden det koster én øre? Den ubalance retter vi op på først og fremmest med det formål at få rent vand og at sikre rent vand til vore efterkommere.

Samtidig har vi fundet en økonomisk model for spildevandsrensningen i det åbne land, som ligestiller by og land. Vi har undgået det, som

mange har frygtet, nemlig at vi skulle have hele det åbne land kloakeret, og at landdistrikterne selv skulle betale for det. Sådan bliver det ikke. En husstand ude i et landdistrikt kan aldrig komme til at betale mere for sin spildevandsrensning, end hvis den boede i byen. De udgifter, som måtte ligge ud over niveauet for den almindelige tilslutningsafgift til kloaknettet, betales af kloakforsyningen.

Samtidig bliver der tale om valgfrihed. Bor man i det åbne land, kan man selv vælge, om man vil bede kloakforsyningen løse opgaven, eller man selv vil stå for spildevandsrensningen. Det bliver altså op til den enkelte selv at vælge den løsning, som han eller hun finder bedst. Man bliver ikke påduttet et medlemskab af det lokale kloakfællesskab, hvis man helst selv vil klare opgaven. Det princip hylder vi i Det Radikale Venstre.

Jeg håber, at borgerne i det åbne land vil tage vel imod lovforslaget, først og fremmest fordi det gør det åbne land til et endnu bedre sted at bo. Med den stigende miljøbevidsthed i befolkningen er det klart, at for mange er det utilfredsstillende at bo et sted, hvor der ikke er styr på spildevandet.

Vi kan også tilslutte os forslaget om, at en del af tilslutningsbidraget kan tilbagebetales til ejendomme, som vælger at lave egen nedsivning af eget vand. Jeg vil dog bede ministeren overveje, om der ikke ved samme lejlighed kunne gives mulighed for at opsamle regnvand til genbrug i stedet for blot at lade regnvandet sive ned. Dermed ville vi også spare vand.

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig hele lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det er lige et spørgsmål til fru Elsebeth Gerner Nielsen, der siger, at man ude i det åbne land bare kan trække i snoren, og det koster ikke én øre. Jeg tror, at fru Elsebeth Gerner Nielsen, næste gang hun kommer til et vælgermøde ude i det åbne land, vil opdage, at utrolig mange har brugt mange penge på deres spildevandsanlæg, enten det nu er som investering i septiktanke, trikstanke, siveforbedring, rodzoneanlæg osv. Der er foretaget mange investeringer, og jeg tror nok, de vil have sig frabedt, at det siges, at det ikke koster én øre.